

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrto leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrto leta. — Za tuge dežele toliko več, kakor poštnina znaša.
 Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravljanje je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.
 Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati narodnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nepoznanemu „mentorju“ odgovor.

V poslednji svoji številki priobčila je „Südsteierische Post“ uvodni članek, v katerem neimenovan pisek kritikuje našega lista smer, češ, da ti ramo „Gefühlspolitik“, da imamo preveč idealnega zanosa, ko je vendar le treba in jedino uspešno gibati se na stališči realne politike.

Ne bili bi odgovarjali temu članku, ker smo takim glasom, prihajajočim z nabrežja dravskega ževajeni, a ker je včeraj naša uradna „Laibacher Zeitung“ rečeni članek zopet pogrela, zdi se nam potrebno, da rečemo par besed, ker bi se sicer mislilo, da so nam res sapo zaprli.

Povod članku „realnega politika“ bila je naša razprava, da bi se morali Slovani vzgajati v slovanskem duhu, da bi se morali učiti ruščine, njih velikošolci pa pohajati ruska vsečilišča. V rahločutnih naših rojakih, katerih štejemo, žal, da preveč število, vzbudil je ta članek pravo paniko, dasi je bil popolnem naraven. Ako smo Slovani in hočemo v resnici Slovani ostati, nam tudi drugega ne kaže, le tako bilo bi možno, da bi se polagoma vsaj razumniki vseh slovanskih rodov popeli do skupnega jezika ter potem dospeli na isto stališče, na katerem so že davno drugi omikan narodi, kakor Nemci, Italijani itd. Le tako bi se nam posrečilo, emancipovati se od nemščine, ki čedalje bolj prodira v nas.

Ako „realni politik“ trdi, da je tak ideal nedosežen, je to pač le njegovo subjektivno mnenje, kakor njegovi nazori o „Gefühlspolitik“ in o realni politiki, gledé katerih je svoje in naše stališče zamenjal. Baš on tira izključno „Gefühlspolitik“, kakor se jasno čita v vrstah in mej vrstami njegovega članka. V vsakem vprašanju mu je prvo merilo: „Kaj poreko k temu naši Nemci in nemškutarji?“ Rahločutna skrb za Nemce in nemščino vleče se liki rudeča nit skozi ves njegov spis in iz tega sklepamo, da spada pisatelj mej one sicer vse časti vredne, celo jako zasluzne naše rojake, ki zbok pretirane uljudnosti in nedostatne načrte odločnosti v javnem in zasobnem življenju sledno nemščini gladijo pot, kojih deca se nemški in celo v nam nasprotnem duhu vzgaja, kojih obitelji slovenščino poznaajo le tedaj, kadar treba ob-

čevati s hlapcem ali deklo, ali pa s kakim kmetom, ki nemški ne zna.

Takih „realnih politikov“ je žal, le premnogo, izgovarjajo se, da tako zahtevajo socijalni oziri in odnošaji, da se to godi zaradi ljubega miru. A, povojte nam, zakaj pa Nemec nema take rahločutnosti, zakaj on ni tako ozirov poln? Zato, ker je trši, ker ni izklesan od premehkega lipovega lesa, kakor nekateri naših rojakov.

Da je naša trditev prava, je neposredno vedal gospod „realni politik“ sam. „Zjed in eno Slovenijo“ treba po njegovem mnenju izključiti iz naravnega programa, to pa zaradi tega, ker smo s to točko svoje na sprotниke po nepotrebni razredi in jih napravili nam še bolj sovražne.

Ako so Vaši nagibi taki, vse časti vredni gospodine člankar, potem pač ni bilo treba klicati Lorenca Steina v boj proti nam. Stein-ova definicija politike („Das absolut Richtige und Heilbringende durch das zeitliche und örtliche Richtige und Gute zu verwirklichen“) se na prvi pogled res lepo čita, a če jej prav pazno pogledamo v lice, vidimo, da je to le „siva teorija“, lično izrezljana fraza, kakršne je rabil Hegel, za njim pa vsi njegovi učenci, mej katere spada baš Stein. Kaj je absolutno pravo, ne dá se določiti v sedanjosti, retrospektivni pogled v preteklost še le kaže in utiči, kaj je bilo pravo, kaj pa ne. In tako bode tudi o naših nazorih stoprav bodočnost razsodila, je li bolji popustljivost proti Nemcem po vsaki ceni, ali pa ideja „zjednjene Slovenije“ in vseslovanskega jezika.

„Realni politik“ priporoča nam mej drugim tudi član 19. državnih osnovnih postav, kar je bilo popolnem odveč, ker mi tega stališča še nikdar nismo ostavili. Žal pa, da je §. 19 na papirji ves drugačen, nego v resnici, da se tega članka ost prepogosto proti nam obrača, nikdar pa ne proti Nemcem, da se v obče ta član doslej še izvršil ni.

Kar se slednjič tiče opazke, da „Deutsche Wacht“ nemškim dijakom priporoča, naj se slovenski uče in da se vsled tega utegne zmanjšati nasprotstvo mej Slovenci in Nemci, je to pač le blaga želja. Če se Nemci uče slovenščine, store to le iz sovraštva do nas, posledice je torej lehkovo izva-

jati, saj imamo mnogo analogij, kako se pruski častniki francoski uče i. t. d.

Nepoznanemu člankarju slednjič še zatrjujemo, da se i mi držimo realne politike, samo da smo si ž njim v pojmih navskriž, da smo pa kljub temu prepričani, da je rečen članek „naj globoke je prepričanje toplo čutečega, a hladno mislečega slovenskega rodoljuba“, ki je pa prerabljenočutnega srca.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. oktobra.

Nikakor še ni gotovo, da bi poljski demokrati stopili v **slovenski klub**. Poljski klub jim res ne ugaja, ker v njem imajo prvo besedo aristokrati, toda bojé se, da bi jim zamerili volilci, ko bi z Rusini bili v jednem klubu. Poljaki se nikakor ne morejo sprijazniti z mislio, da bi se Rusinom dala jednakopravnost.

Državni zbor bo letošnjo jesen rešil samo zakon o poštnih branilnicah in budgetni provizorij, potem bode prenehal zborovanje do srede januvarja.

Omenili smo že, da hoče **naučno ministervstvo** preustoriti srednje šole. Kakor se govori, hoče Gauč odpraviti realke, katerim ni nič kaj naklonjen. Na gimnazijah se bode pa poučevala francosčina in risanje. Da se bode pa dobil čas za tva predmeta, bode se pa nekoliko omejilo učenje grščine in osnovno deveti razred. Iz tacih šol pojde lahko dijaki na vsečilišča in na velike tehnične šole. S tako preosnovno se bode pa zopet šolanje podražilo, ker bodo dijaki morali jedno oziroma dve leti dalje izobraževati se. Seveda dr. Gauča delovanje meri povsem na to, da bi le sinovi premožnih staršev mogli se dalje izobraževati, kmetiški sinovi pa bi bili popolnoma odrinjeni od veličih šol, da bi potem v državnih službah ložje napredovali razni grofi, baroni in židje.

Shod mnogih **galiških** veljakov v Levovu sklenil je osnovati banko, ki bode na Poznanjskem kupovala veleposestva in ja razdeljevala mej poljske kmete, da zemlja ne pride v roke nemški vladi, ki bi na njo naselila Nemcev. Skl-nilo se je v Galiciji nabrali najmanj 1,200.000 nemških mark, 140.000 je že podpisanih.

Vnajanje države.

V Sofiji je začel izhajati vladni prijazen list, katerega ureduje več makedonskih **Bolgarov**. V

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Jesen je, prava jesen. Lastovke se sicer nesravnale po nemškem pregovoru:

„Zu Maria Geburt
Ziehn die Schwalben furt,

imele so nekoliko zamude in to menda zaradi tega, ker so kot prave vremenske prorokinje — ki so tako redke — vreme dobro pogodile. Napisel pa je moralno do tega priti, mrzli veter odgnal jih je v južne tople kraje in jaz jih niti ne pogrešam, kajti ne strinjam se nikakor s pesnikom, ki je zložil pesen „Lastavici slovo“. Meni lastovka še ni pela kratkega časa, niti me je njena pesen kdaj zazibala. Draga mi je bila, kot oznanovalka spomladni, žalosten pa sem za njo gledal, ko nas je ostavila jeseni, to pa samo zaradi tega, ker sem spoznal, da se bliža — zima.

Lastovk odhod, ko bi nič drugzega ne bilo, spominja nas na jesen. A poleg lastovk blesté po polji svetle pajčevine, nastalo je „babje leto“, gozd vedno bolj žolti, meščani pa se zavijajo dan na dan

v topleje obleke. Žravi hripavi, menda ker nemajo normalnih Jägerjevih srajce, krožijo nad mestom ter jedini dokazujojo, da še vedó dobro ocenjevati veliko tmine, ki jo prouzročuje plinova luč Ljubljanska.

Oznanovalci jeseni so mi tudi dijaki, ki so iz raznih krajev s svojimi skrinjami prihiteli v „Modric“ naročaj, ter ondu pred gimnazijskim poslopjem uprizorili pravo borzo za stare šolske knjige in pri tej priliki odprli vse zatvornice mladostnega svojega dovtipa. Oznanjevalci jeseni se mi napisel vse branjevke in Vipavke, ki „Za vodo“ prodajajo za drag denar slabo ovoće in grozdje, ravno tako pa tudi vsi oni rusasti možje, ki na raznih prostorih ponujajo jako droben in slab kostanj, kričeč: „Maroni caldi!“

Davno je že dognano, da je to golo in podlo obrekovanje. „Maroni“ to je redek dar, kdor hoče okusiti njega pravo slast, potрудi naj se v Istro, v lepo Lovrano. Ondu se nahajajo krasna drevesa, krasen in delikaten plod. Lovrantska slava pa nekomu ni dala miru, kajti včeraj sem čital črno na belem gorostasen projekt, naj bi se cepili v Tivolskem gozu vsi kostanji za „maroni“, dobiček bil bi nekda velik. Res genialna misel, vredna, da bi jo bil priobčil pokojni „Master Voivärts“ v Mona-

kovskih „Fliegende Blätter“. Gospodu projektantu polagamo na srce, naj nam prihodnjič objavi načrt, kako bi se na borovcih na Golovei gojile limone in pomeranče, kajti to bi bilo vsekako velikega gospodarskega pomena in borovci bi samega veselja v ceni znatno poskočili, o čemer bi se niti gospod Tomek ne pritoževal.

Ima pa še mnogo drugih znamenj jeseni. V vinskih krajih čuje se sodarjev natikavanje, tolstih puranov „puri, puri“, čujejo se vesele pesni iz vinogradnih goric, vidijo se nosači, ki se upogibljejo pod grozdja sladkim bremenom, v vinogradnih hišah, v hramih, v zidanica pa vesele družbe, ki ob polnej mizi pozabljujo vsakdanjega življenja muko in pezo, uživajoč hipno veselje po gaslu „Carpe diem!“

Pri takih trgovah na Štajerskem treba človeku biti pozornemu. Radi bi te spravili pod mizo in kadar dojde „zadnji koš“, četudi v podobi kozarca starine, popite v globokej kleti, takrat zbiraj vse svoje sile, sicer se ti dogodi, da ti mora pri tvojih „potnih spominih“, kadar se voziš z Nabrežine v Trst, še le konduktér povedati, na katero stran je morje, na katero pa Kras. Ubogi konduktér ima itak mnogo posla, nemojte mu še kaj tacega nakladati!

prvej številki list priporoča Bolgarom v kneževini, da naj podpirajo sedanje vlado in kneza ter delajo na to, da se uresniči velika Bolgarija. Nadalje priporoča dobre odnose s Turčijo, ker drugače ne bi mogli sedaj Bolgari ohraniti svobode in nezavisnosti svoje domovine. Nov list dobiva podporo od vlade in piše torej, kakor vladi ugaja. — Jutri so volitve v Bolgariji. Karavelova pristaši se bodo udeležili volitve. Slavejkov, jeden prvih pristašev Karavelova izdal je volilni oklic na svoje somišljenike, v katerem je nagovarja, da naj pridejo volit. Se li bodo Cankovci udeležili volitve, ne vemo. V Sofiji je vladna stranka postavila za kandidate Stambulova, Stranskega, Gešova in Bojilova, Radoslavovci pa Radoslavova, Volčeva, Gešova in Bojilova. Knez si tako prizadeva, da bi spravil Radislavova z vlado, toda zastonj. Radoslavov se je izjavil, ko je bil pri knezu v avdijenciji, da ne nasprotuje prestolu, ampak le vladi, s katero se ne ujema v mnogih vprašanjih notranje politike. Koburžan ga je pregovarjal, da naj pomisli, da je sedaj resen čas, ter naj se zjedini z vladno stranko. Za malenkosti se sedaj ne kaže prepričati. Radoslavov se pa ni dal pregovoriti. Zagotavljal je sicer knezu udanost, a to so le bolj lepe fraze, s katerimi pa Koburžanu ni pomagano. Mnogo osob je vlada iztrala iz Sofije, ker se boji, da bi pri volitvah ne nastali kaki neredi. Pri metropolitu Klementu imeli so poslednje dni opozicionale raznih frakcij posvetovanja zaradi volitev. Kak je bil uspeh teh posvetovanj, še ne vemo. Misli se, da je Klement je nagovarjal, da bi bila vsa opozicija zložna pri volitvah.

Zveza mej Avstrijo, Nemčijo in Italijo se je bila obnovila pomladi Pohoda Kalnokyja in Crispija v Kissingenu sta le še bolj utrdila to zvezo. — „Nord. Allg. Zeit.“ izraža veselje zaradi prihoda Crispija v Kissingen. To je nov dokaz prijateljstva med narodi, ki žele ohraniti mir. Avstrija, Nemčija in Italija želijo ohranjanje miru in bodo skušale skupno odvrniti vsako vojno. Mir se bodo ohranili, ker večina evropskih narodov želi miru, le malo jih je, ki bi radi vojno. Poslednjim se ve da ni prav, da je Crispis pohodil Bismarcka.

25. t. m. začne se baje izredno zasedanje francoskih zbornic. Kaj je prav za prav povod, da se skliceta v izredno zasedanje, ne vemo. Redno zasedanje začne se pa po ustavi slednje leto drugi tork v januarju.

Italijanski socijalisti so imeli te dni velik kongres v Pavii. Došli so zastopniki socijalističkih društev iz Milana, Brescie, Turina, Genove, Alesandrie, Cremona, Benetek, Bologne, Imole, Novare, Coma in Mantove. Kongres je zboroval dva dni. Posvetovali so se o organizaciji delavske stranke in to stvar popolnem dognali. Njih organ „Il Fiascio Operaio“ bude še nadalje izhajal v Milanu, centralni odbor bude pa prihodnje leto v Alesandriji. Došlo je več častitk od nemških in francoskih delavcev. Na kongresu se je videlo, da v Italiji socijalizem bitro napreduje.

Belgijska konservativna vlada se posebno s tem odlikuje, da odpravlja državne šole. Odpravila je že 11 učiteljišč in 9 drugih srednjih šol. Hkrat je pa vlada tako zmanjšala podporo nevnim dijakom na državnih srednjih šolah. Smoter vseh teh naredeb je pa, da bi prisilila dijake, da bi bolj pohajali samostanske in druge konfesionalne srednje šole. Uspeh tudi ni izostal. Konfesionalne šole so prenapolnene, državne se pa vedno bolj praznijo. To pa nikakor ni v prid kulturnemu napredku, ker so konfesionalne šole slabše, nego državne, na katerih poučujejo temeljito izobražene učne moći.

Dopisi.

Iz Celja 5. oktobra (Otročji vrt „Šolskega društva za Nemce.“) Dobili so ga; otroški vrt, po katerem so naši Nemci koprneli, so odprli 16. septembra. Ko bi Židje hoteli poslati svoje

Zrak jeseni pa se mi dozdeva, da se bode ustanovila baje filozofska stolica na semenišči Ljubljanskem. Ne vem sicer, katera sistema jim bodo prijala, se li bodo držali Spinoze, Leibnitz, Hegel-a, Fichte-ja, Kanta, Schopenhauerja, ali koga drugega, ali bodo tirali „Die Philosophie des Unbewussten“, sled katere se utegne dogoditi, da bodo z nameravano nižjo gimnazijo v Alojzjeviči ubili prepotrebno drugo gimnazijo v Ljubljani. Srečni, trikrat srečni bodo tiste dni Ljubljanci, kajti poleg filozofske stolice imeli bodo tudi pridige v jeziku nemškem, Bogu in jezuitom najbolj dopadljivem! Tudi te nemške pridige so znamenja bližajoče se jeseni, oziroma zime, katere moč je toli silna, da je dandas v Slovencih. Jako Maksimilian Stepišneggg še najboljši škof!

V jeseni smo in kmalu jo bode nadomestila zima, katera se je nam vsem bati. A tudi zime bode naposled konec, prikazala se bode zopet divna pomlad, krasna Vesna sipala bode cvetke po brdkih in dolbeh, in pestrobojnega mladega leta vesilo se bode vse staro in mlado. Do tja pa treba potreti.

otroke v ta vrt, bi ne dobili prostora v njem. Kajti ta vrt neso ustanovili Weitlofovc, ampak Schönhererjanci. Zato pa molči židovsko liberalna svojat o tej ustanovi, kakor zamolči vse, kar delajo društveniki „Schulvereina za Nemce.“

Za ta otroški vrt so naši Nemci posebe prosili, in se ve da je bilo imenovano društvo takoj usmiljenega srca. Saj ste že poročali, kako so šli ravno Schönhererjanci naštevat Nemce po vseh slovenskih pokrajinah in Spodnje Štajersko jim je še posebno pri senci. Kajti oni vidijo, kako se pridno nemškutari po mestih in trigh in na mejah Spodnje Štajerske. Oni vidijo, kako se občine slovenske vedno bolj potiskajo na jug, v tem, ko se severne, doslej slovenske sosedke spreminja v nemško obleko. Sprememba se vrši jednak, kakor bremo, da Lahi jemljejo Slovencem občino za občino. Nemci in Lahi se podvizejo, da bi Slovence prej ko prej potujčili.

V Celji so Nemci tudi zategadel hiteli, ker so se neki bali, da bi ne agitovali društveniki sv. Cirila in Metoda, češ, da bi ti utegnili spraviti v slovenske zavode „nemške otroke“¹⁴. Zato so vzeli nekaj „nemških“ otrok, ki so že bili v slovenskem otroškem vrtu.

Pri odprtji tega nemškega vrta so bil navzočni se ve da na čelu Celjski župan dr. Neckermann, potem učitelji in učiteljice, nadzorni sovet tega vrta, v katerem sedel dr. Glantschnigg, šolski vodja Bobisut in I. Rakusch in otroci s svojimi starisci. Otrok je bilo že 2. dne upisanih kakih 50.

Zavod je odprl sam načelnik „Šolskega društva za Nemce“ g. Richter, ki je poudarjal, da so prosili Nemci za vrt v bojazni, da bi jim Slovenci ne potujčili otrok, in to, da je bilo že samo odločilno, da je društvo uslušalo dotično prošnjo. V 10 tednih da se je vse izvršilo; v to pa, da neso po magali samo imerovani gospodje, ampak tudi Celjsko meščanstvo.

Učiteljica Sima, ki poučuje v tem vrtu, se je zahvalila za „izkazano ji zaupanje.“ dr. Nekermann pa je konečno naglašal, da osnovani otroški vrt je prevažen za vzgojo in pa tudi z narodnega stališča. Poslednjo trditev Slovenci posebno radi verujejo; naj bi pa naši ljudje ravno tako podvizi se, da se naši otroci ne potujčijo in naravnost odtegnejo v nemške in laške zavode.

Z Gorenjskega 6. oktobra. (Umor na Bohinjski Beli.) [Izv. poročilo našega specijalnega dopisnika]. Zakaj pač se vlači tako rada siva megla po nižavah v jeseni? Čemu se zavija stari orjak nebodotični Triglav v neprozorni plašč temnih oblakov? Kaj rosi iz mračnega neba droben dež na zemljo božjo? Vremenoslovec nam tukaj brez obostavljanja odgovori na ta vprašanja, a jaz mu ne verjamem, svojo sodbo imam o teh naravnih prikaznih. Sivo meglo v zadnjih septembrovih dneh opazujem z nekakim spoštovanjem, temen oblak na sneženem Triglavu mi nikakor ni voden sopar sam na sebi in na zemljo rosečih drobnih kapljic za dež ne spoznavam.

Kolikor bolj se približuje „sv. Ušu“ in „nedelja rožnih vencev“, toliko pogosteje čuje se po večernem hladnem vzduhu žalostna melodija poslavljajočih se mladičev, kateri so bili vojaški naborni komisiji ostali v rokah tam pomladni. „Oh zdaj gremo, oh zdaj gremo, nazaj nas več ne bo“, pojnovinci po vasi gori in doli in ne vedo kak nemir prouzročujejo rahločetecim materam in milim svojim.

Solz, živilo grenkih solz izteče tiste dni iz lepih očij, katere imajo svoj vir v ljubečem ne-pokvarjenem senci. Mati njih je ljubezen materina in deviška, zato spoštujem jaz meglo sivo v jesen in oblak temen, ki skriva vanj Triglav se nam mogočni, zato je dež persiči, ki branji nam otavo seč, meni svet. Ker pa na svetu nič popolnega ni in nikdar bilo ni, se tudi v tem času marsikaj obžalovanja vrednega primeri, za kar je potem treba pokora delati pri suhem kruhu in vodi.

Čestokrat se zgodi, da se na neprispomen način o takih prilikah poravna kak star račun. Spleta strast in razburjena kri zapeljeta človeka v ostudno hudodelstvo. Orožje vzame v roke, nož jekleni in poleno ostrorobo in gre nad svojega bližnjega zato, ker je nemara ta bil srečnejši pri kakem nežnem bitji. Nevarno je ljubljen biti od dekleta lepega, zavid ne miruje, dobi se že srce sovražno, ki se v nočni temi maščuje na ostuden način.

Tako ali vsaj jednak bilo je 30. dan septembra v Bohinjski Beli. Kmetski fant Sokanov, čvrst mladič, vojak lovec, bivajoč na trajnem dopustu

moral je jednemu ali večim biti močno v želodci. Zaradi njegove zares korenjaške postave in izredne telesne moči si ga v očitnem boji nikdo ni upal užugati. Nepoznan sopernik počakal ga je v nočni tmni prav pred pragom rojstne hiše njegove. Za vogalom skrit, oborožen z ostrombrušenim nožem in trdorobatim polenom čakal je tolovaj na svojo žrtev, da bi ga, ko bi se k nočnemu počitku vračal, storil za zmeraj sebi neškodljivega. —

Angelj ni prikel za nož in tudi za poleno ne, kakor njega dni očetu Abrahamu, a božja previdnost je na drug način hotela zabraniti nezaslišani zločin. Ko je namreč na Beli ponocni tolovaj pripravljal se za smrtni udarec, imel je 13 letni princ Windischgrätz prikazen v svoji spalni sobi. Zdela se mu je, kakor bi stal velik človek s črno brado in rudečimi lasmi pred njim. Zahteval je denarjev od mladega princa, a ko je videl, da ne opravi mnogo, kratkočasil se je v gladki francoščini z njim. Prince mu je obetal, da bode orožnike speljal mu na sled, na kar je prikazen, ne da bi bila kaj premaknila, izginila po cesti, ki pelje na Bohinjsko Belo.

Orožniki so na poziv knježji res urno priletili. Da bi kolikor mogoče zamudo pomanjšali in Francosco dohiteli, ponudili so jim pri Petranu znane dirjalce s kočijo vred.

Petranov Blaže podil je tisti večer konje, da, še nikdar tako. Iskre so poskakovale izpod kopit in kočija je kar po zraku letela po Maškavci dol tak, da je vozečim se kar sapo jemalo. Toda kaj pomaga hitrost, ako prepozno pride. Ko privihajo v vas, vidijo v medli mesečni svetlobi v obližji Sokačeve hiše, katera tikoma cesta stoji, možaka v belem slamniku z dolivščemi okrajki. Kratke hlače je imel na sebi in po mečah so mu opletale široke platnene brgeše. Videjo se je, kakor bi nekaj iskal tam po tleh. Orožniški četovodja si misli, ta bi nemara utegnil kaj vedeti o beglem roparji. Stopi raz voz in ga vpraša, kaj dela tu, da bi pogovor pričel. Možak se skloni kvišku, ko pa zagleda blesteče se bajonetete uide mu nehote besedica „nič“ iz preplašenih ust, potem pa kakor jelen skoči preko vogla in v bitrem begu osupnenemu orožniku izgine izpred oči. A orožnikova osupnenost trajala je le trenotek, v naslednjem bil je že za petami mu in gotovo bi ga bil ujet, ko bi njegovih korakov ne bila ustavila druga strahoba. Pod kapom, prav tam, kjer se oni je pripogoval, ležalo je nekaj ogrnjenega človeški podobi sličnega, ki je slabo pojmljajoče stokalo in grgralo. Ustavi se orožnik, odgrne star raztrgan žakelj, in mesec obsveti krvavo razsekano in prebito človeško glavo. Pokličejo domače in očedijo ranjenca, kolikor se je dalo, a zločinec je mej tem časom odnesel v varnost pete. Ranjenec bil je nezavesten in je drugi dan prestal, ne da bi bilo mogoče kaj zvedeti od njega. Hudodelstvo je zavito v neprozorljivo temo in se ne more čisto nič vedeti in z gotovostjo sumiti, kdo bi bil kriv.

V kratkih hlačah in slamnikih jih je mnogo, a kdo je zločinec, to je vprašanje, katero si stavi sedaj krvava sodba. Želeti bi bilo, da se preiskavi posreči razmotati to stvar tako, da hudobnež ne odide zasluzeni ostri kazni. Od tistega večera sem, je pa mirno na vasi. Po Ave Marijinem zvonjenju gre k počitku staro in mlado, tako jih je oplašil grozni umor, da si po noči nihče ne upa izpod strehe in varnega zavetja doma.

Iz Logaškega okraja 7. oktobra. [Izv. dop.] Zastopniki katastralnih občin Ulaka, Žirovnica in Grahovo uložile so pri dež. odboru prošnjo, da bi se odcepile od Cerkniške občine, da bi se načrnila za te kraje posebna županija, katera naj bi se potem pridružila Ložki sodniji in sicer zaradi tega, ker je pot v sedanji sodniški okraj Logatec zelo dolga, tako kratka pa v Lož. — Cerkniški občinski zastop, kateri se temu protivi, sklenil je v svoji seji, da se izdela prošnja na slavno okrajno glavarstvo za napravo nove sodnije in davkarje v Cerknici za zdaj obstoječo Cerkniško županijo, kateri bi se še nekatere vasi v okolici, kakor Rakek in druge pridružile. Tak sodniški okraj štel bi potem okoli 8000 gld. Ako se pa to ne spolni, potem naj pripade cela Cerkniška občina k Ložki sodniji. — Cirkničani opirajo svojo zahtevo na to, da je pot v Logatec predraga in predolga, da je Cerknica važen trg, v katerem se razvita kupčija in obrtništvo, in da daje ta kraj celo veliko opravila oblastnjam. Sklenili so, da dozidajo novo poslopje za urade, katero izroči državi za brezplačno porabo

in da bodo skrbeli uradnikom za dobra stanovanja in za dobro pitno vodo.

Ta prošnja zdela se je našemu g. glavarju dr. Rus-u zelo važna. Zato izda povabila na vse županije v vsem Logaškem sodniškem okraji, da naj izrečejo svoje misli o tem prašanji in tudi o tem, ali imajo ostati uradi še v Gor. Logatci ali pa se imajo vsi preseliti v Dolenji Logatec, Rakek ali pa v Planino. G. glavar terjal je, da naznanijo občine svoje želje glede premeščanja uradov v rečene kraje zarad tega, ker se večkrat sliši in terja, da bi se obstoječe predrugacilo. Na to uljudno vabilo odpisale so vse županije svoje skele. — G. glavar povabi 3. t. m. okolu 40 najveljavnih mož iz vseh treh sodniških okrajev iz Logatca, Loža in Idrije in poroča zbranim v poldružu uro trajajočem lepo in objektivno sestavljenem govoru, kaj da terja vsaka občina: G. glavar pravi, da je Rovtarska županija za premestitev uradnj v Dolenji Logatec, ker so v kupičskem oziru zvezani z Dolenjem Logatcem, kamor je pot tudi najkrajša. Hotenjska županija je izrekla, da ji je vse jednak, ali so uradnije v Dolenjem ali Gorenjem Logatci. Gorenja Logaška občina je zato, da se napravi za Cerkniški okraj posebna sodnija in davkarija, ali pa naj se pridruži Ložki sodniji. Energično terja ta občina, da ostanejo vsi uradi v Gorenjem Logatci, ker ta občina izdala je veliko tisočakov za popravo sodniških poslopij in ker so posestniki veliko denarja v zidove utaknili, da so se napravila potrebna stanovanja, katera vsem zahtevam popolnoma zado stujejo.

Ta občina zavezala se je, da napelje izvrstno pitno vodo, ako se ji zagotovi, da se ne premaknejo uradi. Dolenjo-logaška občina trdi, da je najbolje, da se presele uradi sem, ker Dolenji Logatec leži tik žezeznice, ker se tukaj kupčija z lesom in z drugimi pridelki prav dobro razvija, kar se v kratkem še bolj povzdigne, ko bo dodelana cesta čez Rovte, Žir v Poljansko dolino. Dolenji Logatec je tudi za to, da se napravi za Cerkniški okraj posebna sodnija, ali pa da se pridruži Ložu. Pravi pa, da bo za Cerkničane boljše, ako se njih želja ne uresniči, da so uradi v Dol. Logatci, ker dohajajo sem skoro vsi po žezeznici in jim bo potem pot v pol ure oddaljeni Gorenji Logatec pribranjen. Skrbeti hočejo za dobra stanovanja in pripravne urade in za dobro pitno vodo.

Rakovski zastopniki se potegujejo za to, da se vse pri njih koncentruje, ker je Rakek najvažnejši kupički kraj na vsem Notranjskem in sredi še sedanjega sodniškega in glavarstvenega okraja. — Ako se njih želja uresniči, zadostijo vsem potrebam. Planinci hrepene po prejšnjih srečnih časib, prosijo, da bi se uradi zopet v Planino povrnili.

Občni zbor slovenskega učiteljskega društva.

(Dalje in konec.)

Tajnik g. Govekar poroča v prvo o lanskih volitvah za društveni odbor in pravi v svojem poročilu nadalje: Naše društvo je zadnji čas posebno poudarjalo in v tem zmislu delovalo, da se po pravi odgoji naše mladine boljša nравno življenje, ker le po boljši mladinski vzgoji bodo prišli boljši časi. Kajti po vseh časnikih in knjigah, v zborih in društvih zasobno in javno se razpravlja o teh razmerah ter išče sredstev, s katrimi bi se ozdravile društvene razmere globokih ran. A zboljšanje nравnega življenja začeti se ima pri korenini. Zato naše društvo s svojo namero po vsem in vselej dela le po gaslu: „Šola uaj vzgaja mladino v prave narodnjake, katerim je sveta vera, dom in cesar.“

Le dobro vzgojena mladina bode tudi v poznejšem življenji visoko cenila državljansko svobodo ter jo neoskrunjeno ohranila sebi in vsemu človeštvu v prid. V dosegu tega delovanja shajal se je odbor k sejam skoro vsak mesec ter je obravnaval razne društvene stvari, posebno je vso svojo pozornost obračal na izdavanje knjižnice za mladino. Zato je odbor sklenil po časopisih objaviti, da je društvo v svoje področje prevzelo izdajo šolske knjižnice za mladino ter se ob jednem obrnilo do slovenskih pisateljev. Odbor dobil je več rokopisov od raznih gg. pisateljev, na pr. „Kako se je Julian likal“, „Mladi dnovi“, „Za poklicem“, „Prva šola“, „Z Božjo pomočjo“ in druge. Nekatere rokopise je potem odbor pisateljem vrnil, ker jih ni spoznal sposobnosti za slovensko knjižnico, a druge sposobne je obrzel in primerno nagradil. Dvoje takih povestij

je že društvo izdalo. Dela in truda pa tudi troškov je imelo društvo s tem dovolj.

Sedaj je naloga slovenskih učiteljev, da dejansko dokežejo, da jim je mari uresničenja tolikrat poudarjane potrebe mladinskih spisov. Skrbeti je torej, da se knjižnica razproda in razširi mej slovenskim narodom, posredovati je treba pri svojih kolegih, da tudi oni s tem zmislu delujejo. Ako bi si vsaka šola na Slovenskem omislila le po jeden izvod, in bi se tu in tam pregovoril kaki imovit prijatelj mladine, da položi par desetic na narodni žrtvenik, potem je razprodaja zagotovljena in slovenskemu učiteljskemu društvu je potem mogoče takoj drugo knjižico izdati, kajti rokopis je že gotov.

Društveni tajnik poroča potem še o raznih društvenih zadevah manjše važnosti in sklene z gorko željo, „da bi moral tudi vsak učitelj ljubezen do omike in do naroda in domovine, ožje in širje, ne le z besedo gojiti, marveč tudi z vzgledi, z jasnim dejanjem dokazati“.

Poročilo vzame se z odobravanjem na znanje.

Blagajnik g. Tomšič poroča, da ima društvo 143 pravih in 29 podpornih članov, da so dohodki iznašali 229 gld. 89 kr., troški pa 40 gld. 60 kr. Račun se odobri. Vodja meščanske šole g. Lapajne potem v dolgem govoru utemeljuje svoj predlog, naj bi se ustanovila v Ljubljani stalna razstava raznovrstnih učil. Na Dunaji, v Gradci in po drugih mestih na Štajerskem, tudi v Fürstenfeldu in v Celji, torej v malih mestih imajo že take razstave.

Ljubljanska razstava te baže morala se posebno ozirati na slovenske in slovanske učilne pripomočke in bode gotovo dobro uplivala na razvoj in izobražbo učiteljstva. Mogoče, da se dobi za razstavo teh učilnih pripomočkov prostor v deželnem muzeji „Rudolfinumu“, če ne tam, pa morebiti v licealnem poslopiju, ko se sezida nova mestna ljudska šola. Predsednik g. A. Praprotnik gorko podpira ta predlog, ki se tudi odobri.

Za pregledovalce računov se volijo gg. Krulec, Lušin in Furlan. V odbor, ki se je takoj po seji konstituiral, gg. Furlan, Govekar (tajnik), Krulec, A. Praprotnik (predsednik), Tomšič (blagajnik), Stegnar (podpredsednik), Funtek, Žumer in Lapajne.

Popoludne ob 1. uri je bil skupni obed pri Virantu, kjer je bila dolga vrsta napitnic, mej katerimi omenimo napitoice g. Gaberška, ki je nagašal potrebo širje izomike slovenskega učiteljstva in potrebo literarnega delovanja.

Domače stvari.

— (Tombola) bode jutri pri ugodnem vremenu ob 3. uri popoludne. Od dveh do treh pa bode svirala vojaška godba. Če bode vreme neugodno, prestavi se tombola na prihodnjo nedeljo.

— (Vabilo k veselici,) katero prirede katol. društvo rokodelskih pomočnikov v īproslavo imendana Njih veličastva presvitlega cesarja Franca Josipa I. v nedeljo dne 9. oktobra 1887. v svojih prostorih (Poljske ulice štev. 10. v Ljubljani). Spored: 1. J. Böhm — „Društvena“, zbor. 2. Cimperman — „Fran Josip I., rešitelj“, deklamacija, deklamuje g. A. Verovšek. 3. Nedved — „Moj dom“, zbor. 4. A. Hajdrich — „Jadransko morje“, zbor. 5. Kocijančič — „Popotna pesem“, zbor. 6. Pravda. Šaloigra v dveh dejanjih, priredil A. Kržič. 7. Tombola. 8. Prosta zabava v spodnjih društvenih prostorih. Prostovoljni darovi za društveno hišo se hvaležno sprejemajo. Ustop brez vabila ni dovoljen. Začetek točno ob 7. uri zvečer.

— (V čast godu Njega Cesarosti Franca Josipa I.) prirede v nedeljo 9. oktobra v prostorih Novomeškega „Narod. doma“ „Čitalnica, Dolenjsko pevsko društvo in Dolenjski Sokol“ si-jajno svečanost. Vspored: Cesarska pesen. — F. S. Vilhar: Uzor. Poje mešani zbor „Dol. pevskega društva. Temu sledi: V Ljubljano jo dajmo! Vesela igra v treh dejanjih, spisal J. Ogrinec. Igrajo Novomeški diletantje. Mej posameznimi točkami svečanosti svirata iz prijaznosti dve gospici. H koncu Tableaux. Izvršuje „Dolenjski Sokol“. Začetek točno ob 1/2 8. uri.

— („Triglav“. Slovenske pesni. Za samospev (srednja visočina glasu) s ē spremiščevanjem klavirja uredil Anton Foerster. Zvezek 2.) To je naslov dvanaesterim mičnim napevom 2. zvezka Foersterjeve zbirke, ki je ravnokar prišla na svitlo pri Fr. A. Urbánekovi v Pragi. — Ni davno, kar smo imeli priliko oceniti 1. zvezek „Triglava“. Glede oblike, obsega in na-

mena te lične zbirke omenjamo, da se popolnoma strinja s prvim zvezkom. Po vsebini pa obseza 1. narodne pesni: Zagorska — Nekaj novega — Slovo (še nenatisnena) — V planinsko vas — Vojaška — Tolažba — Svarjenje — Vse mine. 2. Zvonikarjeva (Besede in napev Bl. Potočnikove) — Veselja dom (Besede in napev A. M. Slomškove) — Dolenjska (Besede in napev Bl. Potočnikove) — Pri luni (Besede in napev M. Vilharjeve). Narodne napeve posnel je gospod skladatelj nekoliko iz Žirovnikove zbirke, nekaj pa tem pridružil že splošno znanih. Res, da si je g. Žirovnik stekel z nabiranjem narodnih napevov zasluge, a gosp. Foerster še le dal je tem in drugim povsem umotorno lice. Nikjer ne najdem v harmonizaciji kaj spodkljivega in kak umetnik je še le g. skladatelj v modulaciji. Vsakemu napevu, recimo nežni vojaški koračnici „Vojaška“, kakor otožni „Kje so moje rožice“ ubral je g. Foerster karakteristično spremiščanje na klavirji. V zadregi smo, katerim teh napevov bi dali prednost. „V planinsko vas“ — „Vse mine“ — „Slovo“ so pravi biseri narodnih pesnij. Izmej napevov posnetih po drugih skladateljih ugaja nam še posebno krepka in živa „Dolenjska“. Vsemu slovenskemu muzikalnemu svetu priporočamo živo to najnovejše Foersterjevo darilce. Nadiamo se, da nas g. skladatelj razveseli kmalu z nadaljevanjem te zbirke. — Cena 2. zvezku je 1.20 gld. Pri gospodu skladatelju pa se dobiva zvezek po 80 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 8. oktobra. Generala Caffarta so zaprli. Najbrž bode res, da je z redi in dekoracijami kupčje delal, da bi se rešil iz dežarnih zadreg. Soudeleženi so: senator general Daudian, gospa Limousin in pruski baron Kreitmayer.

Madrid 7. oktobra. „Reuter Office“ javlja: Po poročilih iz Tangera se misli, da je sultan marokanski že mrtev.

Razne vesti.

* (Ruskega carja produkcija.) „Hamberger Korrespondent“ piše: Kakor znano, je samodrež ruski nenavadno močan. O tem dal je nedavno v graščini Fredensborg nov dokaz. Nemški „prestidigitator“ Löwe, zabaval je goste s svojimi čarobnimi komadi in kazal veliko spretnost posebno s kvartami. Po končani predstavi reče mu car, da mu bude tudi on nekaj pokazal, cesar Löwe ne bude mogel storiti. Car vzame novo, iz 52 kvart obstoječo igro in hitro v sredi pretrga.

* (Dobra misel.) V Monakovem zbral se je te dni mnogo ljudstva okoli malega otroka, ki se je bil svoji materi zgubil. Ljudstvo je bilo v zadregi, kaj storiti z otrokom, ki je na vsa vprašanja, kako mu je ime, kje stanujejo roditelji itd., vedno le odgovarjal „Was net!“ Kar šine jednemu okolu stoječih dobra misel v glavo. Stopi bliže, prijazno potipije otroka in mu reče: „No, ljubi moj, kam pa po pivo hodiš?“ — „In Franziskaner“ bil je odgovor, s tem pa tudi zagonetka rešena. Kajti v omenjeni pivarni so otroka poznali in ga poslali njegovim roditeljem.

* (Skrajno čudo.) Ameriški list „Panama Star and Herald“ priobčuje naslednjo vest: Nekoliko milj od Berolina živi človek, ki je zares čudež, ako so vesti o njem resnične: ta človek neima krv. Tako trdijo listi in zdravnikti so to potrdili. Ta človek je korporal v nemški vojski, ime mu je Schreiber. On sam ni vedel, da nema krv, dokler ni bil pred dvema mesecema pozvan na dvoboj, pri katerej priliki je bil težko ranjen. No, iz rane pa ni prišlo niti kaplje in rana ni na njem napravila nikake premembe. To je njegovega nasprotnika tako osupnilo in omamilo, da ga je Schreiber lahko umoril. Od takrat se ž njim zabavajo ter ga zbadajo z iglami, noži, sablami. V Berolini pregledali so ga zdravnikti, prerezali so mu, a kri se ni prikazala. Kadar dosluži, pojde po svetu kazat se. — Ameriški časnikarji imajo pač bujno domišljijo!

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—146)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četr leta gld. 1.15.

Tujci:

7. oktobra.

Pi m...: Princev in princinjia Windischgrätz, Wedrich, Matzic, Schriefer, Epstein, Lusinsky, Hunsley, Peck z Dunaja. — Tausig iz Lince. — Vošak iz Štajerske. — Oberföll iz Kočevja. — Rudolf iz Grada. — Piran iz Javornika. — Murnig z Bleša. — Poč iz Idrije. — Sušnik iz Škofje Loke. — vit. Fotkowsky iz Kranja. — Ramau iz Trsta. — Meyer iz Zadra.

Pri **Waltetu**: Maier iz Monakova. — Stöckl pl., Gänzl, Hassingr. — Gold z Dunaja. — Klement iz Brna. — Stock od sv. Dev. Marije v Polji. — Bischofslak iz Temesvra. — Klöss iz Graida. — Tossi iz Gorice. — Pogačnik iz Pulja. — Pri južnem kolodvoru: Kon z Dunaja — Lahner iz Ljubljane. — Pri bavarskem dvoru: Windspack, Partel iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm.
7. okt.	7. zjutraj	732.97 mm.	108° C	sl. szh	dez.	0.50 mm.
2. pop.		732.93 mm.	150° C	sl. vzh	d. jas.	
9. zvečer		734.05 mm.	96° C	sl. vzh	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 11.8°, za 1.0° pod normalom

Dunajska borza

dne 8. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.15	—	gld. 81.20
Srebrna renta	" 82.40	—	" 82.45
Zlata renta	" 112—	—	" 112.20
5% marčna renta	" 96.10	—	" 96.10
Akcije narodne banke	" 8.6—	—	" 886—
Kreditne akcije	" 284.10	—	" 283.80
London	" 125.55	—	" 125.50
Srebro	" —	—	" —
Napol.	" 9.92 1/2	—	" 9.92 1/2
C kr. cekini	" 5.93	—	" 5.93
Nemške marke	" 61.40	—	" 61.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	167	75
Ogerska zlata renta 4%	" 99	—	" 40
Ogerska papirna renta 5%	" 86	—	" 20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	" 104	—	" 50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	75
Zemlj obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—	" —
Prior. oblig. Elizabetine zapid. železnice	—	—	" —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	" 25
Kreditne srečke	100 gld.	178	50
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	112	25
Tramway-društvo velj. 170 gld. a. v.	231	—	" —

Žalostnega srca naznanjam vsem svojim tovarišem, priateljem in znancem, da je moja srčno ljubljena soproga in mati 4 nedorasilih otrok gospa

TEREZIJA KERMAVNER,
roj. DRAŠLER.

danec zjutraj ob 7. uri mučne bolezni, previdena s svetimi zakramenti svojo blago dušo izdihnila. Ostanki nepozabljive mi bodo jutri v nedeljo 9. oktobra o 3. uri popoludne na tukajšnje pokopališče k večnemu počitku preneseni.

Šent Vid nad Ljubljano 8. oktobra 1887.

Ivan Kermavner,
nadvetitelj.
(740)

Zahvala.

Za nebrojlive dokaze sočutja mej bolezni, o smrti in pri sprevodu k večnemu počitku moje nepozabljive soproge, gospe

Katinke Kokalj, roj. Stanič,
izrekam iskreno zahvalo gospodom souradnikom in drugim, sorodnikom, priateljem in znancem.

V Ljubljani, 8. oktobra 1887.

Matija Kokalj,
c. kr. poštni uradnik.
(737)

Z upustiviš Belokrajino, mi zarad pomanjkanja časa ni bilo mogoče, povsed posloviti se, volim to pot, za meni izkazano vsestransko prijateljstvo zahvaliti se vsem Belokranjecem, posebno pa vrlim Črnomaljcem, zagotovljaje jim, da se budem tudi onkraj Gorjancev znirom prijetno spominjal lepih časov svojega petletnega službovanja v mili Dolenjski.

,Na zdar!“

V Črnomlji, dne 4. oktobra 1887.

Artur Folakowski,
c. kr. okrajni živinozdravnik.
(736)

Proda se posestvo

v Zgornji Hrušici prav pri cesti, pod dobrimi pogoji. — Natančneje se zve pri gostilničariji Karun-u na Poljah v Ljubljani. (725—2)

Išče se informator
za II. gimnazijalni razred na deželo.
Ponujbe na upravnivo Slovenskega Naroda pod
A. G. (731—2)

Poslano.

Pijte

Ubald pl. Trnkóczy-jevo hmeljevo sladno kavo.

(Zdravilna kava.)

- I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.
- II. Redili ali živili boste telo, kakor njemu to najbolj ugaia.
- III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.

Važno in neobhodno potrebno za bolhajoče na želodci, prsh. jetrih, obistih in živeih, za dojenčke, otoke, slabotne, za ženske pred in po otročej postelji, prebolele, malekryne i. t. d.

Zamotek s 1/4 kilo vsebine velja samo 30 kr.

Dobiva se v (612—6)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Prodajalc na drobno dobé znaten rabat.

Dobro istrsko vino,

staro in novo, dobí se pri gospodu KAVŠEK-u v Šiški po primernih cenah. — Za naročila se priporoča (735—1)

Jakob Bolè.

„Čenka Pacla cestyposvete.“

Prihody a zkušnosti jeho na cestách po Americe, Australiji, Novém Zeelandu a Jižní Africe.

Dle zápisů a různých dopisů jeho vzdělal JUDr. Jaroslav Svoboda, vydává

KAREL VAČLENA, knihkupec v Mladé Boleslaví v sešitech po 24 kr.

a předplácí se s poštovní zásilkou na 5 sešitů 1 zl. 30 kr., na 10 sešitů 2 zl. 50 kr., na 15 sešitů 3 zl. 80 kr.

První sešit zašle se na požádání na ukázku.

Dovolim si naznaniti, da sem dne 1. oktobra t. I. svojo (718—3)

odvetniško pisarno

v Konjicah odprl.

Dr. IVAN RUDOLF.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim častitim kupovalcem in naročencem izmej mestjanstva in velečastite duhovštine, si usojam naznanjati, da imam za

jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljše angleško, francosko in moravsko blago in se priporočam tedaj velečastitemu p. n. občinstvu za narejanje oblik po najmodernejšem kroji z zagotovilom jako realne in kolikor moge eene postrežbe.

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,
v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Paušchin-ovej hiši. (565—9)

Za izdelavo nagrobnih spomenikov

iz različnih marmorov, po najnovejših obrisi, sploh za vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela, posebno cerkevna, kakor tudi za razne poprave, priporočam se precastiti duhovštini in slavnemu občinstvu, zagotovlja točno in eeno izvršitev. (725—2)

Delavnica moja je poleg parnega mlina (Dampfmühle), podružnica tik mesarskega mostu, kjer se vsprejemajo manjša dela in poprave.

Z odličnim spoštovanjem

VINCENC ČAMERNIK,
kamnosek v Ljubljani.

Izvrstni

prosekar

v oblini meri se dobí pri

Matiji Cibic-u na Prosek-u h. št. 81.
Kdo želi res dobre kapljice, naj se potrdi le sem. (738—1)

St. 16.201.

Razglas.

Tukajšnji prebivalec oddal je včeraj svojega rujavega, 11 let starega psa, ki je imel dolge uše in dolg rep zaradi sumljivosti pasje stekline tukajšnjemu konjaču. Ta pes je nočno noč poginil. Sekcija, ki se je takoj vrnila, dokazala je, da je bil pes stekel.

Ker pa se je ta pes prej nekaj dñij okoli klatil, je gotovo, da je bil tudi z drugimi psi v dotiki.

Vsled tega se na podlagi postave z dne 29. februarja 1880. l. št. 35 drž. zak. za vse mesto od denašnjega dne počenši trimesečni pasji kontumac upelje in ukaže, da smejo psi v tem času le s trdnega torba okoli letati, ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvici.

Psi, ki bodo prosto okoli letali, bodo se polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se bo postopalo po dotičnih postavnih dolžebah.

Ob jednem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za 4 kilometre daleč okoli mesta upeljalo c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 4. dan oktobra 1887.

Nepremočljive plahite za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se veduo po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,
spediterji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (401—22)

Vozni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line,

Dunaj, I., Kolowratring 4.

Kranjske klobase

iz čistega svežega svinjskega mesa, komad večji po 20 kr., manjši po 10 kr., kakor tudi

svinjske klobase za pečenje,

komad po 10 kr., dobé se vsak dan pri

Barbari Kopač,
mesarici na Sv. Petra nasipu h. št. 47.

Vnanja naročila izvršé se točno proti poštenu povzetju. (688—3)

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranje zobi, zabranijo, da se ne deli zobični kamen, osvežijo ustna in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrujejo otle

Preselitev.
Uredništvo in upravljanje „Laib. Wochensblatta“
in **Franca Müller-ja**
časniška agencija in anončni bureau
je od danes naprej (734)
v Čevljarskih ulicah št. 3, I. nadstropje.

Podpisani naznani slavnemu občinstvu, da se pri njem dobiva **vsak dan**

svež ržen kruh
in vsakovrstne
nastadne pekarije,
ki se doslej še nikjer neso dobival. Dalje se priporoča gg. gostilničarjem za mnogobrojno naročila, katerim se bode na njih želen kruh pošiljal na dom o kateri koli urij želijo, in zagotavlja vsem svojim naročnikom ustreza z dobrim blagom in pošteno vago ter najnižjo ceno. (705—2)

JAKOB ZALAZNIK,
pekovski mojster, Stari trg h. št. 19.

Spedicijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora. Potovalna posredovanja v vse kraje. Natančnejša izvestja za vse obhode. Kombinirani in mejnardni obratni obhodi. Vožni bili za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104—30) Rotterdam | vozijo vsako nedeljo Iz in prekrasni parniki od ces. kr. Amsterdama | avstrijske vlade koncesijonovane nizozemsко-ameriške parniške držbe v Novi York. Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Nikakih zobnih bolečin več.
če se rabi svetovnoslavna in pristna o. kr. dvor. zobozdravnika **DR. POPP-a** Anatherin-ustna voda Boljša kako vsaka druga zobna voda kot pravzapravno sredstvo proti vsem bolečinam zob in ust. Preskušena voda za grganje pri kroničnih vratnih bolezni in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod. — Velika steklenica po gld. 1.40, srednja po gld. 1 in mala po 50 kr. Uspeh je zajamečen, če se točno tako rabi, kakor je predpisano.

V zvezi z ustno vodo in **dr. POPP-a** zobnim praškom in zobno pasto dobre se

vedno zdravi in lepi zobje,
kar je za ohranjenje zdravega želodeca velike važnosti.

Dr. Poppa zobna plomba
je najboljša, kdor hoče sam zadelavati otle zobe, s čimer se odstrani smrdljiva sapa.

Dr. Poppa zeljiščno milo
se je z velikim uspehom uvelo proti izpuščajujočem kože vsake vrste in je tudi posebno izvrstno za kopeli.

Arom. zobna pasta v kosih po 35 kr. Anatherin zobna pasta po gld. 1.22. Vegetabilni zobni prašek po 63 kr. Zobna plomba po gld. 1. Zeljiščno milo po 30 kr. Pred kupovanjem ponarejene Anatherin zobne vode se izrecno svari, ker ima v sebi zdravju škodljive primesi, kakor je analiza pokazala.

Pismene naročbe izvršujejo se proti poštnemu povzetju. **Glavna zaloga:** Dunaj, I., Bognergasse Nr. 2. Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karlinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccharich, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Warto, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofje Luki: C. Fabiani, lekar; v Kočevji: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlji: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Naznanilo preselitve.
Častitim gospodom naročnikom javljam, da sem se **preselil** iz dosedanjega stanovanja, **Zabjak** h. št. 6.
v Slonove ulice h. št. 52.
A. EKAR,
krojač. (727—3)

Fin med v satovji
a kilo 60 kr.
dobiva se pri (672—7)
OROSLAVU DOLENČU
v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.
Pošilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetji ali predplačilu.

J. ANDEL-a
novoiznajdeni
prekomorski prah
umori

stenice, bolhe, šürke, mole, muhe, mravljince, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sleda.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-U,
„pri černém psu“
13, Húsová (Dominikanská) ulice 13,
v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarji, trgovcu na Dunajske cesti št. 9.
Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznajnjene po plakatih. (369—11)

Moške srajce, Klatovske, bele ali barvane, Ia. gld. 1.80, IIa. gld. 1.20.	Jute-zastor, turški uzorec, — kompletini, gld. 2.30.	Mizni prti, platneni, v vseh barvah, 3 kom. 1/4 gld. 2, 3 kom. 1/4 gld. 1.
Delovske srajce iz dobrega oxforda, 3 komadi gld. 2.—.	Pregrinjalna garnitura, 1 prt in dve posteljni pregrinjali iz ripa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.	Prtiči, platneni, 1/4 v kvadratu, 6 komadov gld. 1.20.
Moške gače, iz barhanta, platna ali croisé, 3 pare I. gld. 2.50, II. gld. 1.80.	Posteljne odeje za zimo, iz rouge ali cretona, elegantno prešite, gld. 3.—.	Otirace, platn, damast, 6 kom. z resami gl. 1.80, z okrajki gl. 1.20.
Moški obujki (žoki) za zimo, bele in barvaste, 6 parov gld. 1.10.	RJUHE, broz šiva, 2 metra dolga, gld. 1.50, — slaminjena, 2 metra dolga, Ia. gld. 1.40, IIa. 90 kr.	Domače platno, trdne baže (29 vatlov) 1 kos 1/4 gld. 5.50, 1/4 gld. 4.20.
Kape iz pliša za moške in dečke, 6 komadov gld. 1.50.	Konjske šabrade, težke baže, z barvastimi krajeti, 190 cm. dolge, 130 cm. široke, Ia. rumeno gld. 2.50, IIa. rujavo gld. 1.50.	ŠIFON za moško in žensko perilo, 1 kos (30 vatlov), Ia. gl. 5.50, IIa. gl. 4.50.
Popotni pajdi, 3.50 metra dolgi, 1.60 metra široki, gld. 4.50.	KANEVAS za posteljne prevleke (1 kos 30 Du- majskih vatlov), Ia. gld. 6.—, IIa. gld. 5.20.	OXFORD, najnovejši uzorec, 1 kos (29 vatlov) gld. 4.50.
Posobna preproga, močne baže, 1 ostanek 10 do 12 metrov, gld. 3.50.	Atlas-Gradl za posteljne prevleke (1 kos 30 Du- majskih vatlov), Ia. gld. 7.50, IIa. gld. 5.50.	Prostjevski barhant, 1 kos (29 vatlov), bel ali rudeč gl. 6, moder ali rujav gl. 5.

Kuverte s firmo
prijeroča po nizki ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

V najem se oddaje o Sv. Mihelu

Šupa

za shranjevanje lesa in drva na Trnovskem pristanu h. št. 14. (721)

Marijinceljske kapljice
za želodec,

ksterim se ima na tisoči ljudi zabvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vsem bolezni v želodeci in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlate-nico, bljuvanje, glavobol, krč v želodeci, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tutcat 2 gld., 5 tutcat samo 8 gld.

Svarilo!

Opozorjam, da se te istinite Marijinceljske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (611—6)

Prodaja

,,LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

Razposilja se vsak dan po pošti.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim očesom, žaljem, tako imenovani trdej koži na podplati in petah proti bradovicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zajamečen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razposiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizzoli; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfsbergu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znakom in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „,L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (608—6)

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.
Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter narejene oblike.

Zimska obleka	od gld. 9.— naprej.
Zimski sakot	5.—
Zimske hlače	2.50
Zimska suknja	9.—
Salonska obleka	25.—
Obleka za dečke	1.75

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in licno izvršujejo po najnovejšem kroju za vsak stan in po pošteni ceni. Uzoreci se posiljajo na zahtevanje na ogled.

P i s a r n e
glavnega zastopa banke „SLAVIJE“
v Ljubljani
so sedaj v lastnej hiši bankinej,
Gospodske ulice št. 12,
prvo nadstropje.
(730—3)

Za lovsko sezono!

Največja izber orožja z jamstvom, da je dobro in dobro strelja, kot

lovške puške, salonske puške, revolverji, kakor tudi vse priprave za lovce in municije

dobiva se po ceni pri

(585—8)

Franu Kaiser-ji,

puškar in prodajalec orožja, — Ljubljana, Zidovske ulice.

Tudi se poprave najhitrejše in najcenejše izvršujejo.

„AZIENDA“, avstro-egerska družba za za- varovanje življenja in rent.

**avstro-egerska družba za zavarovanje
življenja in rent. proti elementarnim škodam in nezgodam.**

**Ravnateljstvo:
na DUNAJI, I., Wipplingerstrasse štev. 43.**

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah:

Zavarovanje za slučaj smrti, zavarovani znesek se izplača takoj po smerti zavarovanca njegovim ostalim, oziroma drugim obmišljencem;

zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v starosti in otroče dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;

Zavarovanje dosmrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najnižjih premijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam ne more ugovarjati.

Zavarovanje proti telesnim nezgodam se še ni pričelo, a se bode pravočasno náznamo p. n. občinstvu, kadar se prične.

Zastopstvo družbe.
V Budimpešti, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v **Gradci**, Albrechtgasse 3; v **Inomostu**, Bahnstrasse, Hôtel "Goldenes Schiff"; v **Lvovu**, Marijin trg 8, nova; v **Pragi**, Vaclava trg 54; v **Trstu**, Via St. Nicolo 4; na **Dunaji**, I., Hohenstaufengasse 10.
 V vseh mestih in večjih krajih avstro-ugarske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki rade dajojo pojasnila in dajojo ponudbene pôle ter prospekte zastonj in vsprejemajo zavarovanja.

**Zastopstvo v Ljubljani, Slonove ulice št. 52,
 pri JOSIPU PROSENC-i.** (8 10)

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo železnino, naj bode priporočena zaloga
železja in vseh v to stroko spadajočih stvariij
ANDR. DRUŠKOVIČ-a,
poprej JAKOB NEKREP,
v Ljubljani, Mestni trg št. 10,
kjer se dobivajo v velikem izborn in **prav nizki ceni**
okova za okna in vrata, štorje za štokodoranje, drat in eveki, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.
Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.
Posebno po nizki ceni dobivajo se
stroji in orodja za poljedeljstvo,
kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje. (523—13)

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduhovo, da sem že bil šel v občeno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zv. del sem že dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dnij, sem bil že precej boljši, čež pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate dra. Schiltze-ja ml., ki me je res prav po očetovsko zdravil, toda zaman. Nadejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovanjem Jan Ježek v Holiceh.

Hitra je gotova

mitra in gotova
čekaljka

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.
Vzdržanja zdravja

dr. Rosov zdravilni balzam.

dr. Rosov zdravilni balzam.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštнемu povzetju svete.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsed izrečno dr. Rosev zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečeno dr. Rosevega zdravilnega balzama.

Pravil
dr. Rosov zdravilni balzam

Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo za-
logo tega zdravilnega balzama.

**Da se izognejo vsakej
prevari,**

opozarjam vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvirnem mojem receptu napravljenega dr. Rosovega zdravilnega balzama na jednej strani v steklo utisneno mojo firmo z zakonito zavarovano mojo varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem so črke „Dr. R. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven natisneno vigneto. Steklenica je zamašena s krovinskim zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja varstvena znamka. Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz moire lepenke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in francoskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam“
iz lekarne B. Fragner-ja, „pri črnem orlu“,
v Pragi, št. 205—III., na konci škatljice je pa na-
tisnena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena
znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj
opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen-

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo
zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bukah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanj, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenji, pri morski (mrvtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpotkanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklico po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, *potegne mazilo v kratkem rso gnojico* na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem *rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnejica ven potegnjena*. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprtje in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nauje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(90—14)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstraniti nagnuhost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.